

TOPONÍMIA DELS POBLES VALENCIANS

MIRAMAR

LA SAFOR

ACADEMIA
VALENCIANA
DE LLINGÜA

AJUNTAMENT
DE MIRAMAR

ACADÈMIA VALENCIANA DE LA LLENGUA

SECCIÓ D'ONOMÀSTICA

COORDINACIÓ I GESTIÓ

Unitat de Recursos Tecnicolingüístics

TEXT

Jesús E. Alonso López

RECUll

Josep-Ramon Millet i Pons

DISSENY

Vicent Almar

MAQUETACIÓ I GRAFISME

Guillermo Tomás Lull

© Acadèmia Valenciana de la Llengua

Col·lecció: Onomàstica i Toponímia

Sèrie: Toponímia dels Pobles Valencians
Miramar, 130

Editat per: Publicacions de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua
Av. de la Constitució, 284
46019 València
Tel.: 96 387 40 23
Adreça electrònica: avl@gva.es

Amb la col·laboració de l'Ajuntament de Miramar i del CEIC Alfons el Vell

ISBN: 978-84-482-5109-3

Depòsit legal: V-929-2009

Impressió: Graphic 3

www.avl.gva.es

MIRAMAR

La població va ser una alqueria musulmana amb anterioritat a la conquesta cristiana. D'època anterior als àrabs només s'ha pogut acreditar la presència romana en la partida de l'Alcúdia, on s'han trobat ceràmica i monedes. El primer senyor cristià que va tindre fou Sanxo Ximenis, encara que esta donació no queda reflectida en el *Llibre del Repartiment*. Més tard, va ser propietat, entre altres, de Pere Martorell, en una època en què era coneguda com *Alqueria d'en Sapujada* (segle XV). Els germans Balaguer foren els últims senyors de Miramar abans que passara a formar part del ducat de Gandia. Maria Enríquez, neboda dels Reis Catòlics, els la va comprar l'any 1499 i va estar sota el domini ducal fins que l'any 1815 va iniciar un costós procés per a independitzar-se'n i convertir-se en vila reial. Uns anys més tard, el 1832, tenia lloc la conflictiva i definitiva delimitació amb les marjals pertanyents a Bellreguard.

La zona més antiga del nucli municipal és la situada al voltant de la plaça del Trapig, però el carrer Major ha sigut el que ha vertebrat realment el creixement els últims temps. Després de l'expulsió dels moriscs va quedar pràcticament deshabitada. Fou repoblada posteriorment i l'any 1646 ja tenia al voltant de 100 habitants. És remarcable que encara es conserven molts dels cognoms dels antics repobladors italians del segle XVII. Durant els segles XVIII i XIX la població va experimentar un augment continuat. A partir de l'any 1910 es va produir una emigració important cap a França i Gandia. Malgrat la urbanització de la platja des dels anys seixanta, la demografia no ha sigut expansiva fins a anys molt recents. Actualment compta amb 2.210 habitants. Des del punt de vista urbanístic, tant el creixement del poble com el de la platja responen a una detallada planificació.

El terme municipal, de 2,60 km², es troba partit en dos per la línia de la falla costanera de la Safor. En la part de major altitud, a dotze metres sobre el nivell del mar, trobem el nucli de població i els *bancais* que regaven de la séquia de Miramar, la qual prenia l'aigua de la séquia Comuna de Gandia. La part més baixa, on abans es cultivava arròs, és de marjals i marenys, amb sediments quaternaris arenosos. El barranc de Sotaia es diluïx entre les valls marjalenques per a desembocar en la séquia Mare, també coneguda com el Riuet.

La ramaderia va tindre importància fins al començament del segle XX, i després tan sols ha continuat el sector avícola. El turisme constituïx una activitat remarcable, com també la indústria, de més recent implantació.

L'església es troba dedicada a sant Andreu. Va dependre de Gandia fins al 1535, any en què es va convertir en rectoria de moriscs, amb els annexos de

Tamarit (nom antic de Guardamar) i Daimús. Va ser destruïda l'any 1936 i ha sigut reconstruïda posteriorment. Té documentació des del 1936 i llibres sacramentals des del 1919. El municipi celebra les festes a principis del mes d'agost.

MIRAMAR

Hidrografia natural

Barranc de Benemís

Barranc de Sotaia

Poblament

el Ventorrillo
Miramar

Urb. Platja de Miramar

Partides

el Bovetar
el Porquet
el Racó
el Racó de les Tancades
el Riuet
el Teular
els Fondos
l'Alcúdia

la Caseta
la Dula
la Senda de l'Amo
les Fonts
les Vinyes
Paloma (o el Corral d'Huguet)
Rodafam

Vies de comunicació

Camí de l'Alquerieta
Camí de la Senda de l'Amo
Camí de la Torre
Camí de Palmera
Camí del Pont del Xato
Camí dels Fondos

Camí Vell de Gandia
Carretera de la Platja de
Bellreguard
Camí de Miramar a la Platja (o
Camí de la Mar)
Carretera de Natzalet a Oliva

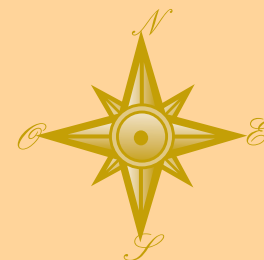
Altres llocs d'interés

Cementeri

Miramar

TERME DE GUARDAMAR DE LA SAFOR

TERME DE BELLREGUARD

- Capital de municipi
- Nucli de població
- Carretera
- Camí, assagador
- Rambla, barranc
- Mas, casa
- Cementeri
- Partida

TERME DE BELLREGUARD

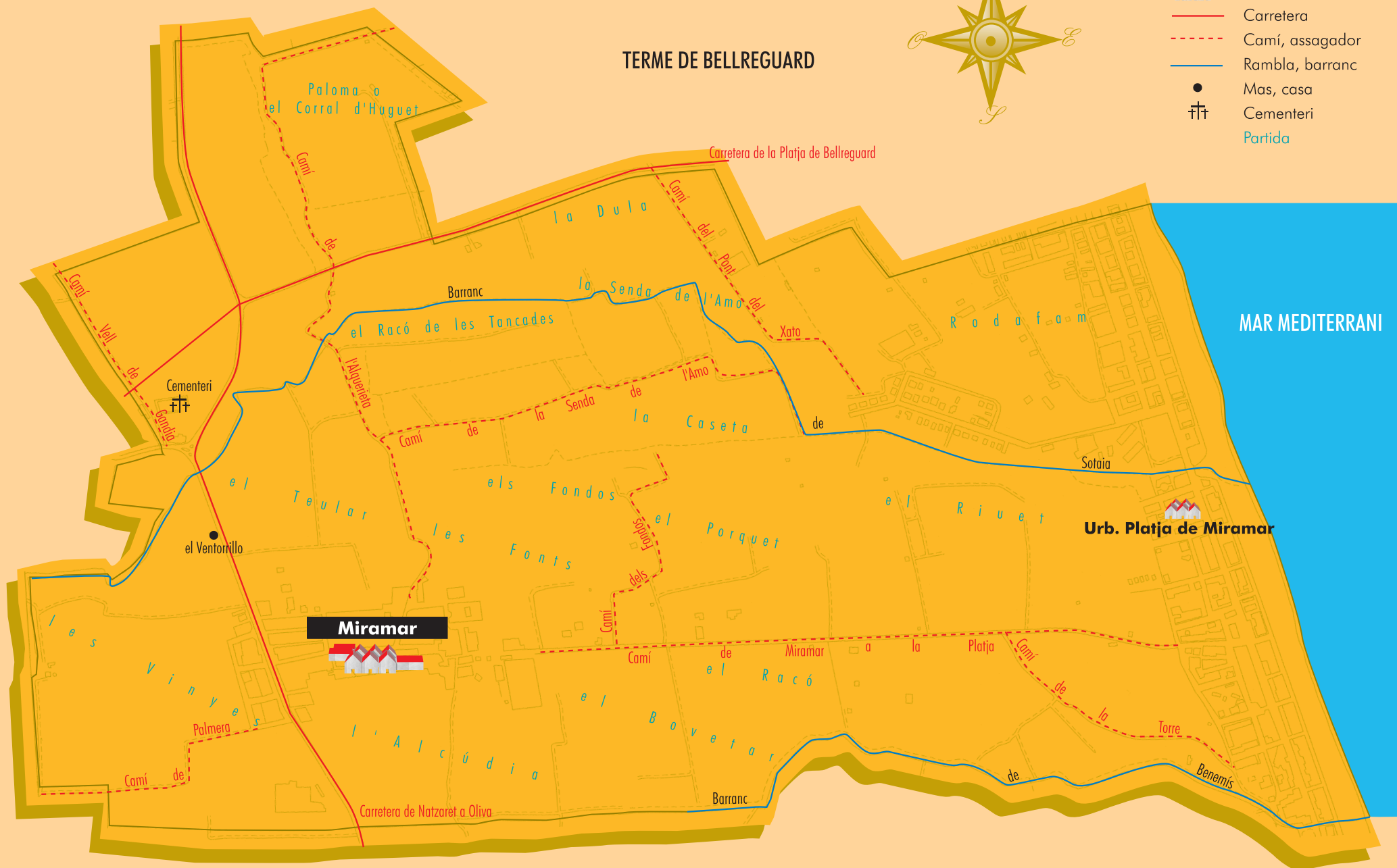
MAR MEDITERRANI

Urb. Platja de Miramar

Miramar

TERME DE PALMERA

TERME DE PILES

La Safor

